

**IBPIS** | We know books  
Nichita DANILOV (n. 7 aprilie 1952, Climăuți, comuna Mușenița, județul Suceava), poet, prozator și eseist român. Absolvent al Facultății de Științe Economice din Iași. Autor tradus în mai multe limbi, poemele și prozele sale au fost publicate în reviste din SUA, Anglia, Franța, Spania, Italia, Cehia, Slovacia, Letonia, Ungaria, Rusia, Ucraina, Serbia, Estonia, Vietnam și China.

Volume publicate: *Fântâni carteziane*, poeme, Editura Junimea, 1980; *Câmp negru*, poeme, Editura Cartea Românească, 1982; *Arlechini la marginea câmpului*, Editura Cartea Românească, 1985; *Poezii*, Editura Junimea, 1987; *Deasupra lucrurilor, neantul*, poeme, Editura Cartea Românească, 1990; *Urechea de cârpă*, pamflete, Editura Boema, 1992; *Apocalipsa de carton*, eseuri, Editura Institutul European, 1995; *Mirele orb*, poeme, Editura Junimea, 1995; *Nevasta lui Hans*, proză, Editura Moldova, 1996; *Nouă variațiuni pentru orgă*, poeme, Editura Polirom, 1999; *Suflete la second-hand*, poeme, Editura Vinea, 2000; *Tălpi*, roman, Editura Polirom, 2004; *Mașa și Extraterestrul*, roman, Editura Polirom, 2005; *Capete de rând*, eseuri și portrete literare, Editura Paralela 45; *Centura de castitate*, poeme, Editura Cartea Românească, 2007; *Locomotiva Noimann*, roman, Editura Polirom, 2008; *Ambasadorul invizibil*, roman, Editura Polirom, 2010; *Imagini de pe strada Kanta*, poeme, Editura Tracus Arte 2011; *Portrete fără ramă*, eseuri, Editura Tracus Arte, 2012; *Celălalt Nichita*, eseu, Editura Tracus Arte, București, 2013; *Recviem pentru țara pierdută*, poeme, Editura Cartea Românească, 2016; *Omul din eprubetă*, roman, Editura Polirom, 2021; *De la Caragiale la Urmuz sau realitatea în formă de conservă*, eseu, Editura Tracus Arte, 2021; *Simfonia mută*, nuvele și povestiri, Editura Polirom, 2022.

# Nichita Danilov

## Și Dumnezeu a fost țărână

(poeme)

R o t o n d a

CARTIER

pe care le strânseam cândva în brațe  
și le mângâiasem coapsele, pleoapele și sânii;  
acum însă pleoapele tale erau închise,  
iar eu mângâiam aerul și-l strângeam în brațe,  
încercând să regăsesc în mine clipa de fericire;  
nu mai recunoșteam însă nici locul,  
nici casa, recunoșteam doar întunericul  
și răsuflarea ta pierdută și palmele tale întinse undeva în gol,  
palmele tale delicate și străvezii  
care se îndepărtau și se apropiau de fața  
și de trupul meu ca două candelă stinse în beznă.

## Cuprins

|                          |    |
|--------------------------|----|
| Eu .....                 | 7  |
| Sunt .....               | 9  |
| Acel .....               | 10 |
| Da .....                 | 11 |
| Picioarele .....         | 13 |
| Cântec de ducă .....     | 14 |
| Metamorfoze .....        | 15 |
| Copil .....              | 17 |
| Tăcere .....             | 18 |
| Crucea de lumină .....   | 23 |
| Cina .....               | 24 |
| Drum .....               | 26 |
| Râul .....               | 28 |
| De aici, dincolo .....   | 29 |
| Așteptare .....          | 30 |
| Peisaj barcelonez .....  | 31 |
| Acasă .....              | 32 |
| Frumoasa Arabella .....  | 34 |
| Dragoste cu Mary .....   | 36 |
| Odă frumuseții .....     | 43 |
| Vânt .....               | 44 |
| Frânturi de suflet ..... | 45 |
| Fereastră .....          | 46 |
| Întotdeauna .....        | 48 |
| Steaguri și săbii .....  | 49 |
| Măreția imperiilor ..... | 50 |

|                                                     |    |
|-----------------------------------------------------|----|
| Avatarurile istoriei .....                          | 52 |
| Nu .....                                            | 53 |
| Impresii de primăvară .....                         | 54 |
| Peisaj marin cu o sirenă .....                      | 55 |
| Peisaj barcelonez .....                             | 56 |
| Am construit .....                                  | 57 |
| La capătul liniilor .....                           | 58 |
| Crini .....                                         | 59 |
| Revelație .....                                     | 60 |
| Buzunarele goale .....                              | 61 |
| Iubiri primăvăratice .....                          | 62 |
| Peisaj de toamnă .....                              | 64 |
| Împlinire .....                                     | 65 |
| Fluturam .....                                      | 66 |
| Preafericitul Iosif .....                           | 67 |
| Balada cerșetorului orb de la capătul străzii ..... | 68 |
| Calea Lactee .....                                  | 70 |
| Magie .....                                         | 71 |
| Bicicleta .....                                     | 72 |
| Peisaj de iarnă .....                               | 73 |
| Baia de aburi .....                                 | 74 |
| Curcubeul .....                                     | 75 |
| Căutarea sinelui.....                               | 77 |

Motto unu:

*Universul întreg e numai conștiință. Nu există nici cea mai infimă  
părțică de materie situată undeva la mii și mii de ani lumină în  
spațiu care să nu rezoneze în interiorul tău. Căci ea e o infimă  
parte din tine, iar tu o parte infimă din ea.*

Motto doi:

*Desigur, cărțile au suflet, mi-a spus asta un copil. Sufletele se ascund  
înăuntrul literelor. În fiecare literă, ca într-o scorbură, câte un mic  
suflet. Aș vrea să intru înăuntrul literelor și să mă joc cu ele. Jocul cu  
literele ține de magie. Ca de altfel și jocul cu sferile de foc.  
Jocul acesta e binecuvântat de Dumnezeu.*

Eu

Vorbesc în numele meu  
ca și cum aș vorbi în numele prafului de pe străzi  
sau a cenușii ce se scurge din urne.  
Vorbesc în numele meu,  
dar nu la persoana întâia,  
ci la persoana a patra singular și plural,  
de aceea atunci când dansez  
voi mă vedeți că stau pe loc  
executând undeva suspendat în eter dansul lui Shiva;  
de aceea atunci când tac,  
se deschid în trupul meu nenumărate guri  
care încearcă să mă înghită cu totul  
înfășurându-mă în plasa unor cuvinte nevăzute;  
de aceea atunci când vorbesc,  
chipul meu se adâncește  
în cea mai cumplită muțenie;  
de aceea atunci când stau în genunchi  
târându-mă spre voi,  
voi nu mă vedeți  
plutind undeva pe linia orizontului;  
de aceea atunci când sunt,  
voi nu mă vedeți existând alături de voi,  
ca și cum existența mea  
ar fi o simplă himeră,  
și atunci când nu sunt,  
când existența mea a devenit absență,

voi mă simțiți pretutindeni  
în preajma voastră și vă prosternați la picioarele mele,  
încercați să mă pipăiți cu mâinile  
bâjbâind prin întuneric,  
dar mâinile voastre oarbe  
nu dau decât peste un abis fără de-nceput și fără de sfârșit:  
vă deschideți inimile  
și mă primiți înăuntrul lor,  
ca să umplu golul. Dar eu nu exist,  
nu exist decât în închipuirea mea.

## Sunt

Sunt dintotdeauna.  
Cu mult dinainte  
de a exista cuvântul sunt  
și mult înainte de a apărea  
cuvântul totdeauna.

Cu mult înainte de a cădea sămânța  
în uterul matern  
și mult înainte de orice  
uter ce călăuzește  
plăpânda umbră  
a ființei spre lumină.

Întreg universul  
nu e o decât amintire  
a ceea ce n-a fost  
și vrea ca să mai fie.

## Acel

Acel ceva ce nu poate fi rostit,  
acel ceva ce stă nemișcat  
în loc în timp ce locul se învâрте  
ca un titirez în jurul lui.

Acel ceva care atunci când se mișcă  
mișcarea îngheață ca un  
curcubeu de foc în jurul lui.

Acel ceva ce nu poate fi rostit  
în nicio limbă și care se acoperă  
de broboane grele de sudoare  
atunci când te gândești la el.

## Da

Întotdeauna când l-am rosti pe da  
am spus în surdină și nu  
și atunci cuvintele  
s-au amestecat înlăuntrul meu  
transformându-se într-o masă informă de lucruri și de litere  
pe care limba a încercat  
s-o expulzeze afară,  
dar bolul de lucruri și litere s-a rostogolit  
înlăuntrul meu și mi s-a lipit  
mai întâi de stomac apoi de inimă.

Întotdeauna când am spus da,  
l-am rostit și pe nu:

între existență și nonexistență,  
am ales existența,  
apoi mi-am vârât adânc mâinile  
înlăuntrul lucrurilor  
și am scos de acolo tot ce am putut scoate.

Spun întotdeauna da,  
căutând să nu-l rostesc pe nu  
pentru că mi-e teamă de partea întunecată a luminii.  
Întotdeauna când spun da,  
în surdină îl rostesc și pe nu:  
și asta fiindcă știu că afirmațiile te lasă  
la fel de descoperit în fața realității ca și negațiile;

întotdeauna când îl rostesc pe da,  
îl rostesc în surdină, în colțul gurii, și pe nu:  
și asta deoarece am devenit din ce în ce mai conștient că  
existența și non existența  
cresc una pe spatele alteia,  
alcătuind un turn  
infinit de afirmații și negații  
ce se clatină în gol;  
nu sunt altceva decât un punct înlăuntru lor  
iar ele un punct rotitor înlăuntru meu.

Încerc vâslind din răspuțeri  
să ajung la margine  
să ies din mine, dar nu e nimic dincolo de mine  
și nici înlăuntru meu  
decât acest da și acest nu  
ce aleargă unul după altul  
ieșind mereu din beznă în lumină  
și revenind înapoi în beznă;  
aleargă în zig-zag unul după altul  
dorind să se regăsească  
în partea care a fost întregul,  
dar niciodată nu se regăsesc.

## Picioarele

I-am văzut întâi picioarele  
lipăind pe parchetul gol. I-am văzut rotulele  
rotindu-se ca niște mecanisme  
puse în funcțiune de niște pârgarii nevăzute.  
Rotulele s-au oprit în fața geamului luminat din interior,  
au stat mult timp pe loc.  
Apoi storurile au fost coborâte  
până în dreptul ochilor.  
Rotulele și ochii s-au mișcat și ele încet, în gol,  
rotindu-se în sensul acelor de ceas.  
Apoi s-au înțepenit și ele într-un repaus absolut.  
Deodată strada fu potopită de liniște.  
Toate glasurile s-au stins.  
S-au stins și toate luminile.

Am dat atunci storurile la o parte  
și am ridicat ochii spre cer,  
și am văzut două tălpi mari  
acoperite de inscripții ciudate călcând  
prin nori și prin iarba umedă.  
Am încercat să descifrez semnele  
tatuete cu litere de foc  
pe podul palmelor, pe călcăie și pe tălpi,  
dar literele mi-au alunecat printre degete  
și s-au răspândit prin iarba  
înrouată ce a năpădit podeaua, tavanul și pereții...